

246
Uchwała nr XXIV/.../2013
Rady Gminy Chmielno
z dnia 30 grudnia 2013r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie
oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie
na lata 2014-2019.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013r., poz. 594¹) i art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2005r. Nr 180, poz. 1493²)

Rada Gminy Chmielno uchwala, co następuje:

§ 1

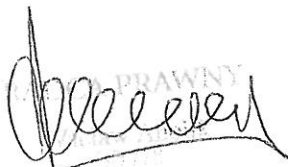
Przyjmuje się Gminny program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na lata 2014-2019, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRAWNY

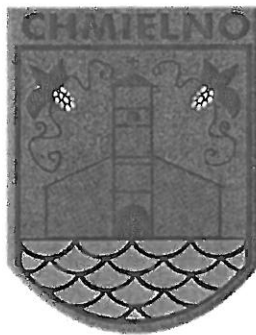

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Marian Kwidziński

¹ zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2013r., poz. 645.

² zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w (Dz.U. z 2009 r., Nr 206, poz. 1589; Dz.U. z 2010 r., Nr 28, poz. 146, Nr 125, poz. 842; Dz.U. z 2011 r., Nr 149, poz. 887.

Załącznik
do Uchwały Nr XXIV/246/13
Uchwały Rady Gminy Chmielno
z dnia 30 grudnia 2013r

**„Gminny program przeciwdziałania przemocy w rodzinie
oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie
na lata 2014 – 2019”**

Chmielno, grudzień 2013 r.

II. PRZEMOC W RODZINIE

Charakterystyka przemocy w rodzinie

Przemoc w rodzinie charakteryzuje się tym, że jest **intencjonalna**. Jest zamierzonym działaniem członka rodziny lub zaniechaniem i ma na celu kontrolowanie i podporządkowanie drugiej osoby. Kolejną cechą przemocy jest **nierównowaga sił**. W relacji przemocowej jedna ze stron ma zawsze przewagę nad drugą.

Definicje przemocy

Według definicji zawartej w art. 2 pkt. 2 *Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie* (Dz.U. Nr.180, poz. 1493 z późn. zm.) przemoc to:

jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób wymienionych w pkt. 1 (członek rodziny – osoba najbliższa w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks Karny), w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Rodzaje przemocy w rodzinie

Przemoc występuje w następujących formach:

- **przemoc fizyczna** – wiąże się z naruszeniem nietykalności fizycznej, powoduje uszkodzenia ciała bądź niesie takie ryzyko np.: kopanie, ciągnięcie, bicie ręką, pięścią, policzkowanie, duszenie, krępowanie ruchów, powodowanie oparzeń, nieudzielenie koniecznej pomocy, porzucenie w niebezpiecznej okolicy.
- **przemoc psychiczna** - to działanie mające na celu uzależnienie ofiary od agresora, zaniżanie poczucia jej własnej wartości, naruszanie godności osobistej np.: krytykowanie, ośmieszanie, izolowanie, stosowanie gróźb, narzucanie poglądów religijnych, wmawianie choroby psychicznej, domaganie się bezwzględного posłuszeństwa, oskarżanie, obwinianie.
- **przemoc seksualna** - objawia się poprzez naruszanie intymności drugiej osoby np.: wymuszanie pożycia seksualnego, stosowania nieakceptowanych przez drugą osobę praktyk seksualnych, krytykowanie zachowań seksualnych, zmuszanie do seksu z osobami trzecimi
- **przemoc ekonomiczna** – polega na naruszaniu czyjejś własności, poprzez niszczenie dobra materialnego, bądź też pozbawiania dostępu do środków niezbędnych do zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych rodziny np.: niszczenie rzeczy, używanie rzeczy bez pozwolenia, zabieranie pieniędzy,

Wprowadzenie

Podstawą opracowania „Gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na lata 2013-2018 ” jest ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2005 r. Nr 180 poz. 1493 z późn. zm.) oraz inne ustawy, które nakładają na gminy obowiązek tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Głównym celem Programu jest przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz zwiększenie skuteczności pomocy osobom dotkniętym tym problemem.

Realizacja *Programu* będzie oparta o cztery obszary działań tj.:

- 1) „Działania w zakresie profilaktyki przeciwdziałania przemocy w rodzinie”,
- 2) „Działania na rzecz osób dotkniętych przemocą w rodzinie”,
- 3) „Działania w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie”,
- 4) „Działania na rzecz podniesienia kompetencji służb”.

Rodzina powinna dawać poczucie miłości, bezpieczeństwa, akceptacji i wzajemnego zrozumienia. Niestety przemoc w rodzinie jest zjawiskiem występującym powszechnie w naszym społeczeństwie i dotyka rodzin o różnym statusie społecznym. Przemoc dezorganizuje życie całej rodziny. Relacje wewnątrzrodzinne ulegają zaburzeniu, a zachowania członków rodziny stają się niezgodne z normami prawnymi i społecznym oczekiwaniem. Przemoc doznawana od najbliższych osób rodzi niezmiernie głębokie i szkodliwe konsekwencje, dające o sobie znać w postaci zaburzeń emocjonalnych w bliższej lub dalszej przyszłości.

W mediach coraz częściej ujawnia się historie rodzin dotkniętych przemocą. Niestety pokazywane są jedynie przypadki wyjątkowo okrutne i budzące powszechny sprzeciw społeczny tragedie. Należy jednak pamiętać, że dla wielu ludzi dom rodzinny jest miejscem zagrożenia, poniżenia, terroru, lęku i rozpacz a dramaty, które przedostały się do wiadomości publicznej są skutkiem wieloletnich cierpień, rozgrywanych przy ogólnej społecznej akceptacji.

Do opracowania i realizacji *Programu* zostali zaproszeni członkowie Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego w Chmielnie.

swoimi przeżyciami, prowadzą satysfakcjonujące życie seksualne. Ofiara zaczyna wierzyć, że sprawca naprawdę się zmienił, a przemoc była jednorazowym incydentem. Na tym etapie osoby, które wcześniej weszły na drogę prawną często wycofują się z podjętych działań, wierząc, że przemoc w ich domu już nie powróci.

Niestety faza miodowego miesiąca mija, powraca zaś faza narastającego napięcia i przemoc ponownie zatacza swój krąg. W kolejnych cyklach niebezpieczeństwo wzrasta, gdyż faza gwałtownej przemocy jest silniejsza, faza miodowego miesiąca jest krótsza niż poprzednio, a z czasem może zaniknąć całkowicie.

Zadania gminy w przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym:

1. opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie,
2. prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie,
3. zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia,
4. tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Pomoc rodzinom dotkniętym przemocą, aby być skuteczna musi być wszechstronna i zintegrowana. Pozwoli to na udzielanie pomocy kompleksowej i wielodyscyplinarnej. Zwłaszcza, że pomoc musi uwzględniać aspekty życia całej rodziny. Podejmując współpracę zwiększa się szansę na efektywności działań, na bardziej skuteczne i twórcze rozwiązywanie problemów.

III Diagnoza przemocy w Gminie Chmielno

Diagnoza problemu przemocy w rodzinie w Gminie Chmielno została oparta na analizie ankiet skierowanych do uczniów placówek oświatowo-wychowawczych z terenu gminy oraz reprezentantów środowiska lokalnego (pracownicy instytucji, mieszkańcy), a także danych z źródeł zastanych, tj. danych pozyskanych z instytucji działających w gminie bądź obejmujących zasięgiem działania jej mieszkańców.

Z danych zawartych w opracowanej diagnozie wynika, iż skala problemu przemocy w rodzinie ma tendencje wzrostową. Dane powzięte z Gminnego Zespołu interdyscyplinarnego ukazują jedynie ujawnione przypadki występowania przemocy w rodzinie. Należy pamiętać o tym, iż problem przemocy swoim zasięgiem obejmuje znacznie większą liczbę rodzin. Diagnozę dodano jako załącznik nr 1 do Programu

sprzedawanie wspólnych rzeczy bez uzgodnienia, odbieranie zarobionych pieniędzy, zabranianie podejmowania pracy zarobkowej

- **zaniedbanie** – Zaniedbanie nie wiąże się z użyciem siły, jednak może powodować poważne szkody psychiczne oraz uszczerbek na zdrowiu. Ta forma przemocy przejawia się w ciągłym niezaspokajaniu podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych dziecka (lub starszej osoby) oraz braku zapewnienia właściwej uwagi i troski rodzicielskiej m.in. w zakresie:

- emocjonalnego kontaktu i więzi;
- reagowania na trudności, które przeżywa dziecko;
- okazywania wsparcia, troski, zainteresowania i opieki;
- otwartości na potrzeby dziecka;
- zapewnienia odpowiednich warunków materialnych, socjalnych;
- właściwego ubioru, który będzie dostosowany do wieku i pory roku;
- opieka medyczna i edukacja;
- odpowiednie pokierowanie rozwojem.

Cykle i fazy przemocy w rodzinie

Trudności wynikających z podjęcia decyzji przez osoby doświadczające przemocy o przerwaniu tego faktu wynikają z faktu, iż osoby doznające przemocy przechodzą przez określony cykl, na który składają się trzy fazy:

Faza narastającego napięcia – charakteryzuje się zauważalnym wzrostem napięcia. Osoba stosująca przemoc staje się drażliwa, poirytowana i spięta, daje się wyprowadzić z równowagi przez drobiazgi, nieistotny powód staje się dla niej dobrym pretekstem do awantury czy kłótni, nie panuje nad swoim gniewem, wyładowuje się na partnerce krytykując ją i poniżając. Partnerka stara się spełniać wszelkie zachcianki sprawcy, aby załagodzić atmosferę, stale przeprasza oraz uspokaja partnera. Na tym etapie u osoby dotkniętej przemocą mogą pojawić się dolegliwości psychosomatyczne np.: ból żołądka, bezsenność, ból głowy, brak apetytu. Napięcie narasta, staje się nie do zniesienia. Bywa, że ofiary same wywołują awanturę, aby „mieć to wszystko za sobą”.

Faza gwałtownej przemocy- osoba stosująca przemoc wpada w szal, staje się gwałtowna. Upust złości najczęściej jest wywołany przez jakiś drobiazg. Dochodzi do zachowań agresywnych np.: bicie pięściami, kopanie, duszenie. Ofiara stara się obronić, uspokaja partnera. Po zakończeniu wybuchu przemocy ofiara jest w szoku, czuje się upokorzona, przerażona i zawstydzona. Część ofiar w tym momencie decyduje się na wezwanie policji. Skutki zastosowanej przemocy są różne np.: połamane kości, podbite oko, obrażenia wewnętrzne jak również apatia, depresja czy nawet samobójstwo.

Faza miodowego miesiąca- sprawca całkowicie zmienia swoją postawę, szczerze żałuje swojego zachowania, próbuje znaleźć wytłumaczenie, obiecuje, że to już nigdy się nie powtórzy. Zaczyna okazywać uczucia i miłość, przynosi kwiaty i prezenty, zachowuje się tak jakby nigdy nic się nie stało. Relacja między partnerami jest podobna do tej, z początku znajomości: wspólnie spędzają czas, dzielą się

- podejmowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc,
- wdrażanie rozwiązań systemowych w zakresie przeciwdziałania przemocy,
- monitoring, superwizja i ewaluacja procedur opracowanych przez zespół,
- edukacja społeczności lokalnej w zakresie przeciwdziałania przemocy
- inicjowanie przedsięwzięć mających na celu zwiększenie skuteczności działań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.

Za poziom operacyjny Zespołu Interdyscyplinarnego odpowiedzialne są grupy robocze, które Zespół może tworzyć w celu rozwiązywania problemów w indywidualnych przypadkach. W skład grup roboczych wchodzi przedstawiciele jednostek organizacyjnych, pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, ochrony zdrowia. W skład grup mogą również wchodzić kuratorzy sądowi oraz przedstawiciele innych podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Do zadań grup roboczych należą:

- ocena sytuacji problemowej dotyczącej indywidualnego przypadku, rodziny, grup lub środowiska znajdującego się w sytuacji kryzysowej,
- opracowanie i realizacja planu pomocy w poszczególnych przypadkach,
- udzielanie pomocy w zależności od potrzeb (poradnictwa socjalnego, psychologicznego, prawnego),
- podejmowanie interwencji w przypadku przemocy domowej i uruchamianie procedur mających na celu jej powstrzymanie,
- monitorowanie rodzin zagrożonych przemocą oraz tych, w których dochodzi do przemocy,
- dokumentowanie działań grupy oraz ich efektów

Interwencja w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą odbywa się w oparciu o procedurę „Niebieskie Karty”. Zaznaczyć warto, iż uruchomienie tej procedury nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą w rodzinie. Procedura Niebieskiej karty oraz wzory jej formularzy została określona przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia z dnia 13 września 2011 r. i stanowi ona ogół czynności podejmowanych przez przedstawicieli podmiotów wchodzących w skład grup roboczych w związku z uzasadnionym podejrzeniem występowania przemocy w rodzinie. Członkowie grup roboczych kierują się zasadą współpracy i przekazują informacje o podejmowanych działaniach przewodniczącemu zespołu.

Funkcjonowanie Lokalnego Systemu Opieki nad Dzieckiem i Rodziną

W procesie przeciwdziałania przemocy należy pamiętać o całościowym wspieraniu rodziny. Program zakłada skoordynowaną i zintegrowaną współpracę różnych służb i instytucji, osób pracujących z rodziną, ukierunkowanej w pierwszym rzędzie na wzmocnienie rodziny i pomoc jej w kryzysie. Należy brać pod uwagę

IV Główne założenia programu

Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oparte na działalności Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego

Zgodnie z Ustawą o Przeciwdziałaniu Przemocy w Rodzinie oraz uchwałą Rady Gminy Chmielno z dnia 29.04.2011 w sprawie określenia trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego w Chmielnie oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania, zarządzeniem Wójta Gminy z dnia 20.06.2011 r. w sprawie powołania członków Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego w Chmielnie został określony skład obecnego zespołu interdyscyplinarnego (z późn. zmian.). W skład Zespołu Interdyscyplinarnego w Chmielnie wchodzi przedstawiciele jedenastu instytucji:

1. Posterunek Policji w Chmielnie
2. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Chmielnie
3. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie
4. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
5. Sąd Rodzinny
6. Zespół Szkół w Miechucinie
7. Zespół szkół w Chmielnie
8. Szkoła Podstawowa w Reskowie
9. Szkoła Podstawowa w Kożyczkowie
10. Przedszkole Samorządowe w Chmielnie
11. Ośrodek Zdrowia w Chmielnie

Członkowie zespołu reprezentujący różne środowiska zobowiązani są do wykonywania zadań w ramach kompetencji zawodowych i służbowych, działają w sposób skoordynowany. Umożliwia to spojrzenie na kwestię przemocy w rodzinie z odmiennych perspektyw oraz ułatwia efektywne działanie. Posiedzenia odbywają się nie rzadziej niż trzy miesiące, w zależności od potrzeb mogą odbywać się częściej. Obsługę organizacyjno techniczną zapewnia ośrodek pomocy społecznej. Zespół działa na poziomie strategicznym i wykonuje zadania gminy w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie,

Do zadań realizowanych przez Zespół Interdyscyplinarny zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 roku min. należą:

- integrowanie i koordynowanie współpracy i działań podmiotów, których członkowie wchodzi w skład zespołu,
- diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie,
- podejmowanie działań w środowiskach zagrożonych przemocą oraz dotkniętych przemocą,
- rozpowszechnianie informacji o możliwościach pomocy rodzinom dotkniętym przemocą,

2. Rozpowszechnianie materiałów informacyjnych (ulotek, broszur, plakatów) o przemocy w rodzinie i możliwościach uzyskania pomocy.

Cel 3 : Zwiększenie dostępności działań profilaktycznych z zakresu przeciwdziałania przemocy

Działania:

1. Realizacja programów adresowanych do dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli (dotyczących m.in. konstruktywnej komunikacji interpersonalnej, porozumiewania się bez przemocy, modyfikowania agresywnych zachowań)
2. Realizacja programów profilaktycznych ukierunkowanych na rozwój umiejętności wychowawczych rodziców, ze szczególnym uwzględnieniem wychowywania bez przemocy (warsztaty umiejętności wychowawczych, szkoły dla rodziców).
3. Prowadzenie placówki wsparcia dziennego

Cel 4 : Zapewnienie kompleksowej pomocy członkom rodzin, w których występuje problem przemocy.

Działania :

1. Realizacja procedury Niebieskiej Karty,
2. Kierowanie do udziału w programach pomocy terapeutycznej dla osób doświadczających przemocy w rodzinie,
3. Kierowanie do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie,
4. Wskazanie na możliwość uzyskania pomocy psychologicznej, prawnej i medycznej
5. Systematyczne wizyty członków grup roboczych w środowisku sprawdzające stan bezpieczeństwa

Cel 5 : Zwiększenie kompetencji zawodowych pracowników służb i instytucji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.

Działania:

1. Szkolenia grup zawodowych z obszaru przeciwdziałania przemocy w rodzinie
2. Szkolenie dotyczące problemu przemocy w rodzinie dla członków grup roboczych.

VI Spodziewane efekty:

- wzrost świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy domowej
- zmiana postaw społeczeństwa wobec zjawiska przemocy w rodzinie
- wzrost świadomości dzieci i młodzieży na temat przyczyn i skutków przemocy
- stworzenie skutecznego systemu pomocy rodzinom dotkniętym przemocą domową

współpracę ze wszystkimi członkami rodziny. Istotną rolę odgrywa zaproszenie rodziny do współdecydowania oraz współdziałania. System kładzie nacisk na współpracę instytucji ze sobą oraz z rodziną. W pracy z rodziną należy pamiętać o wykorzystywaniu jej własnych zasobów. Celem tego systemu jest pomoc rodzinom w kryzysie oraz ochrona dzieci przed krzywdzeniem i zaniedbaniem, zapewnienie im bezpieczeństwa i odpowiednich warunków do rozwoju, pozwalających na zaspokojenie ich potrzeb.

Zakłada się, że specjaliści, zajmujący się pomocą dziecku krzywdzonemu, podejmą współpracę interdyscyplinarną polegającą na wspólnym, wielodyscyplinarnym badaniu sytuacji (rodzinnej, szkolnej, zdrowotnej, socjalnej, prawnej itd.) konkretnego dziecka przejawiającego symptomy krzywdzenia, planowaniu i podejmowaniu pomocy oraz monitorowaniu jego sytuacji.

V Cele Programu

Cel główny:

Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz zwiększenie skuteczności pomocy osobom dotkniętym tym problemem

Cel główny oparty jest na realizacji zadań gminy w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, szczególnie poprzez promowanie działań profilaktycznych, wspieranie osób doświadczających przemocy oraz pracy ze sprawcami przemocy nad zmianą ich zachowań i postaw.

Cele szczegółowe i działania służące realizacji programu

Cel 1 : Diagnostowanie i monitorowanie problemu przemocy.

Działania:

1. Zbieranie i uaktualnianie informacji na temat rozmiarów zjawiska przemocy w rodzinie oraz zasobów środowiska lokalnego
2. Przygotowywanie raportów o przemocy w rodzinie, zasobach środowiska lokalnego oraz potrzebach szkoleniowych.
3. Monitorowanie problematyki przemocy w rodzinie oraz form i zakresu udzielanej pomocy.

Cel 2 : Podniesienie świadomości i wrażliwości społeczeństwa na problemy związane z przemocą w rodzinie

Działania:

1. Prowadzenie kampanii informacyjno-edukacyjnych (szkolenia pogadanki w szkołach) na temat zjawiska przemocy i możliwości jej przeciwdziałania.

Załącznik nr 1 do Programu
przeciwdziałania przemocy w
rodzinie oraz ochrony ofiar
na lata 2013 – 2019

Diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie w Gminie Chmielno

Grudzień 2013 rok

- dostosowanie oferty specjalistycznej pomocy na terenie Gminy Chmielno do potrzeb osób uwięzanych w przemoc domową
- zwiększenie poczucia bezpieczeństwa osób doświadczających przemocy w rodzinie
- podniesieni kompetencji osób zawodowo zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie

VII Adresaci programu

- osoby doświadczające przemocy w rodzinie
- osoby stosujące przemoc w rodzinie,
- przedstawiciele instytucji i służb zobowiązanych do udzielania pomocy w sytuacji przemocy,
- społeczność lokalna – mieszkańcy Gminy Chmielno

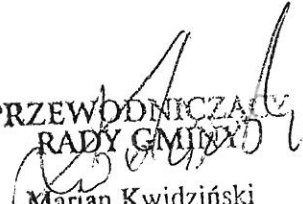
VIII Realizatorzy Programu

Pomioty realizujące zadania na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie dla mieszkańców Gminy Chmielno:

1. Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w rodzinie,
2. Posterunek Policji w Chmielnie
3. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej
4. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
5. Placówka Ochrony Zdrowia,
6. Placówki Oświaty,
7. Punkt Konsultacyjny,
8. Świetlice Środowiskowe,

IX Źródło finansowania

1. Środki własne Gminy
2. Budżet Gminnego Programu przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie
3. Budżet Gminnego Programu Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
4. Budżet GOPS

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY

Marian Kwidziński

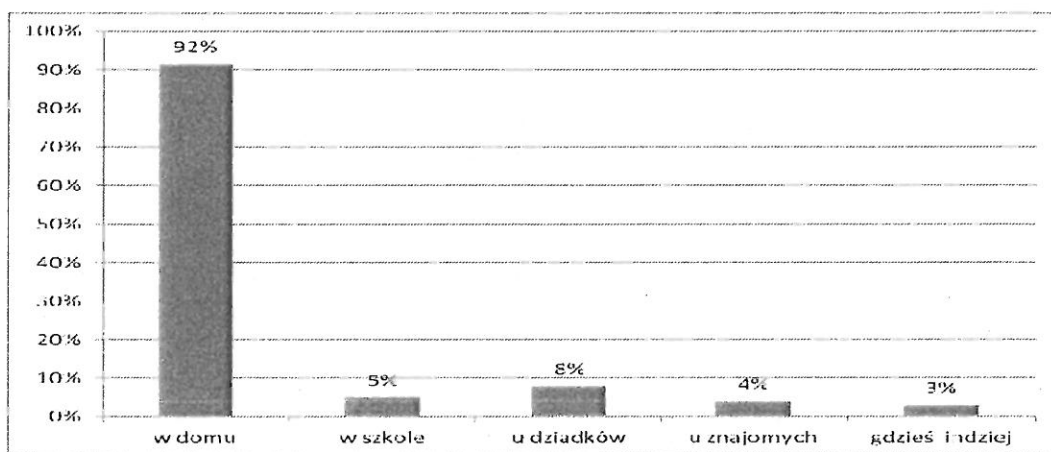
II Przemoc w opinii dzieci i młodzieży .

Ankieta przeprowadzono wśród uczniów wszystkich szkół w gminie Chmielno. Badano uczniów klas V i VI szkół podstawowych oraz wybranych losowo uczniów gimnazjum. W badaniu wzięło udział 201 osób. Ankieta dotyczyła problemu stosowania przemocy w rodzinie.

Analiza ankiet dot. występowania zjawiska przemocy w rodzinie

Wyniki ankiet wg zadawanych pytań:

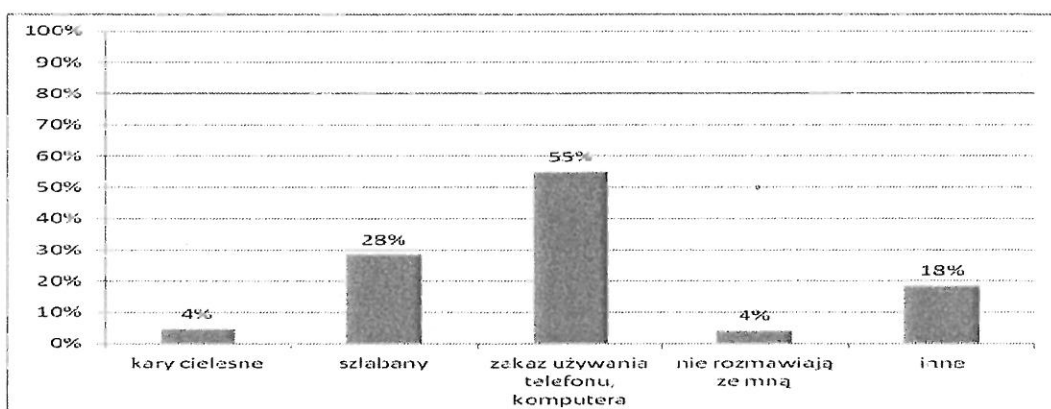
1. Gdzie czujesz się najbezpieczniej?

2. Czy znasz kolegę/koleżankę, któremu/której dzieje się krzywda w domu?

3. Jakie kary spotkały Ciebie?

I Wstęp

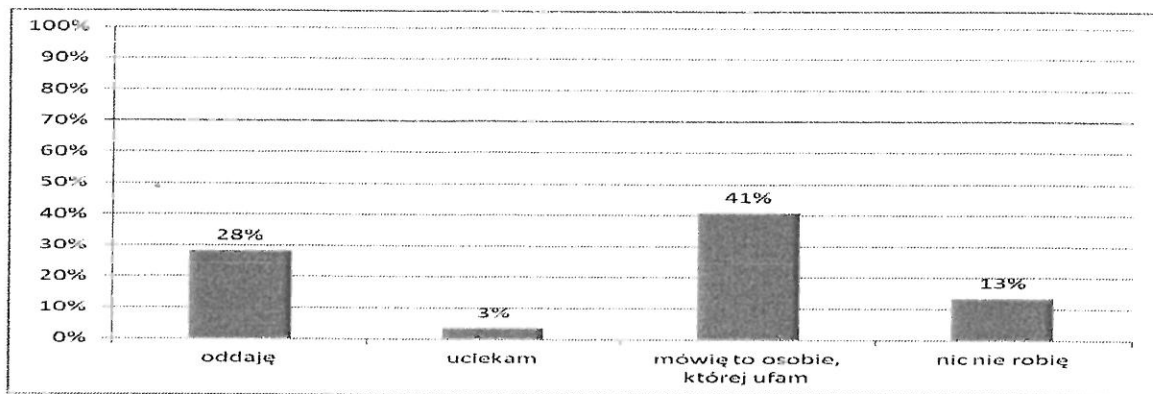
Diagnoza problemu przemocy w rodzinie w Gminie Chmielno stanowi załącznik nr 1 do Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2014 – 2019.

Diagnoza została oparta na analizie ankiet skierowanych do uczniów placówek oświatowo-wychowawczych z terenu gminy oraz reprezentantów środowiska lokalnego (pracownicy instytucji, mieszkańcy), a także badaniu źródeł zastanych, tj. danych pozyskanych z instytucji działających w gminie bądź obejmujących zasięgiem działania jej mieszkańców.

Diagnozę podzielono na trzy bloki problemowe:

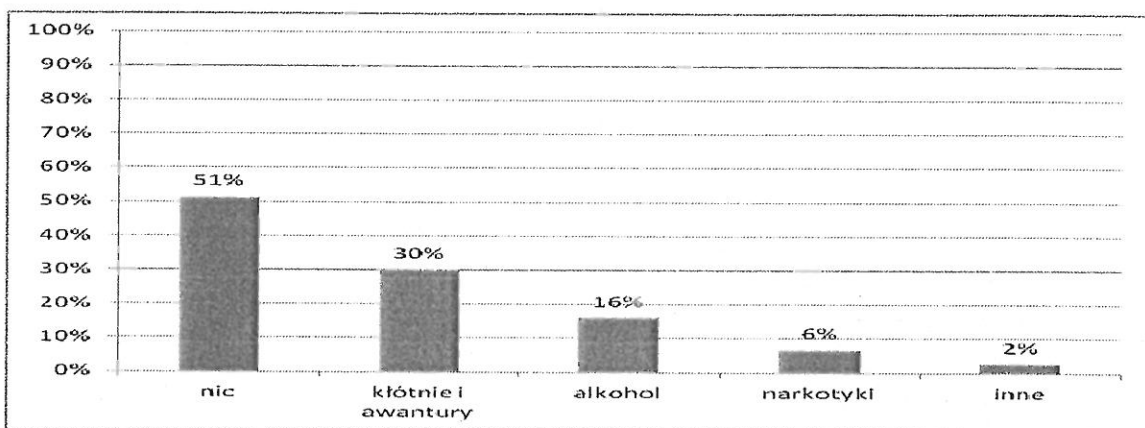
1. Przemoc w opinii dzieci i młodzieży
2. Przemoc w opinii środowiska lokalnego
3. Przemoc w rodzinie w świetle źródeł zestawionych

7. Jak reagujesz na okazywaną Tobie przemoc ?

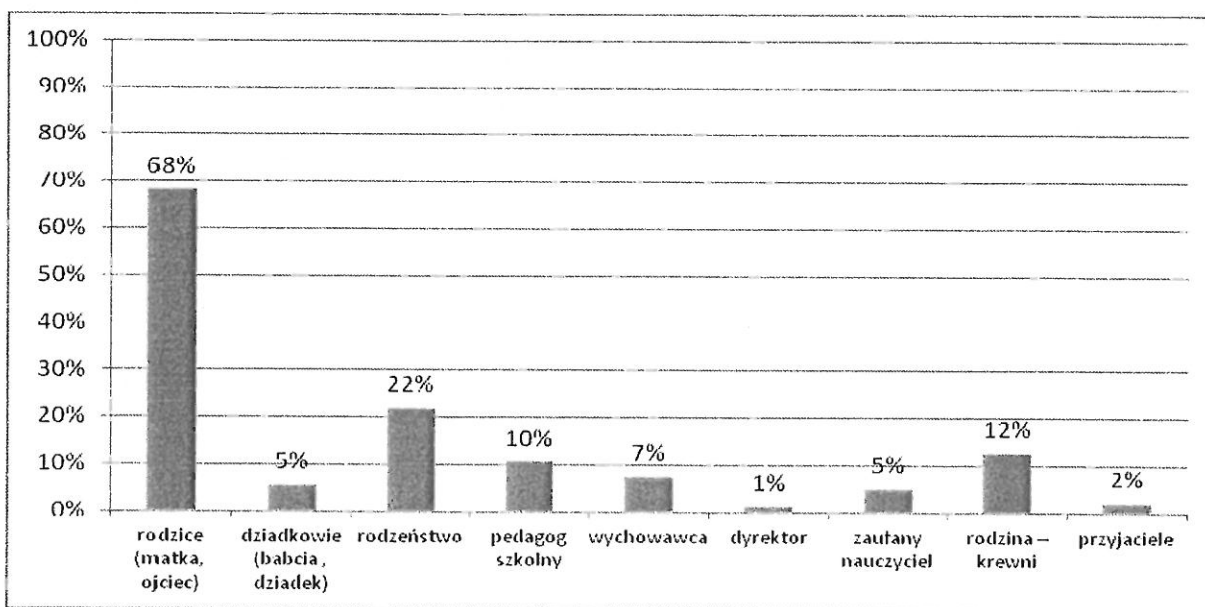
70% badanych oświadczyło, że nie doświadcza krzywdy, a w pytaniu jak na nią reaguje 85% wskazało różne sposoby reagowania na przemoc w domu, w tym 13% bierność.

8. Co według Ciebie zagraża rodzinie?

Według dzieci i młodzieży największym zagrożeniem dla rodziny w dzisiejszym świecie jest kłótnie i awantury- 30%, alkohol – 16%, narkotyki -6%. Być może niektóre zagrożenia występują jednocześnie. 50% uczniów nie widzi zagrożeń wobec rodziny.

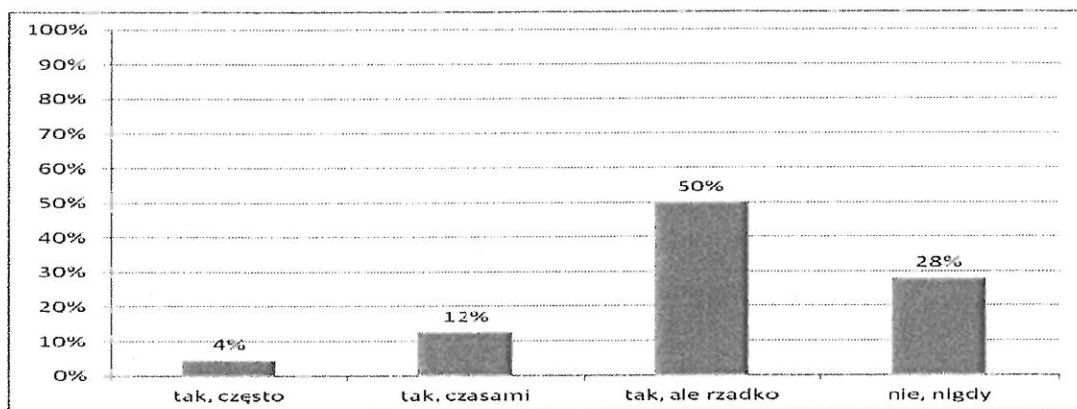
9. Jeżeli spotkałaby Cię krzywda poza szkołą, gdzie szukałbyś pomocy?

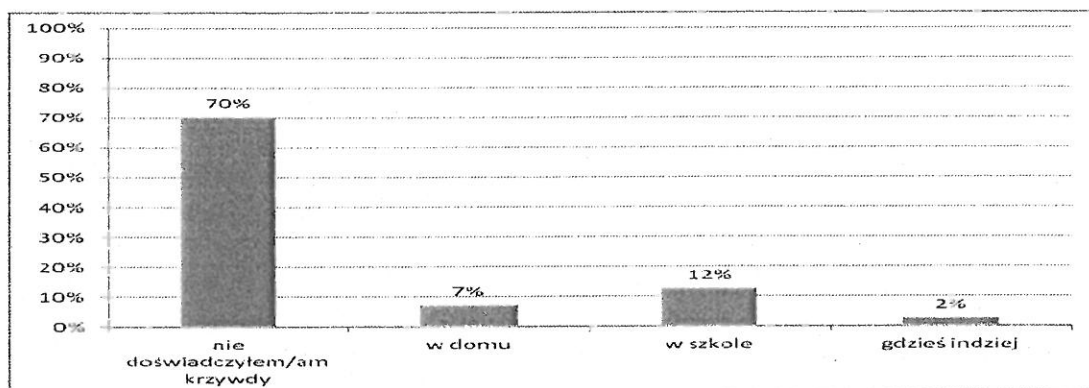
Ponadto ankietowani wskazywali inne kary: zakaz oglądania TV, sprzątanie, zakaz wyjazdów, mycie naczyń- to ok 7% odpowiedzi. Brak kar - wybrało 4% uczniów.

Wniosek: rzadko stosowane są kary cielesne wobec dziecka, rodzice starają się wychowywać dzieci poprzez ograniczony dostęp do gier, TV, telefonu, internetu lub ograniczanie kontaktów z rówieśnikami (szlabany).

4. Czy często jesteś świadkiem kłótni i awantur?

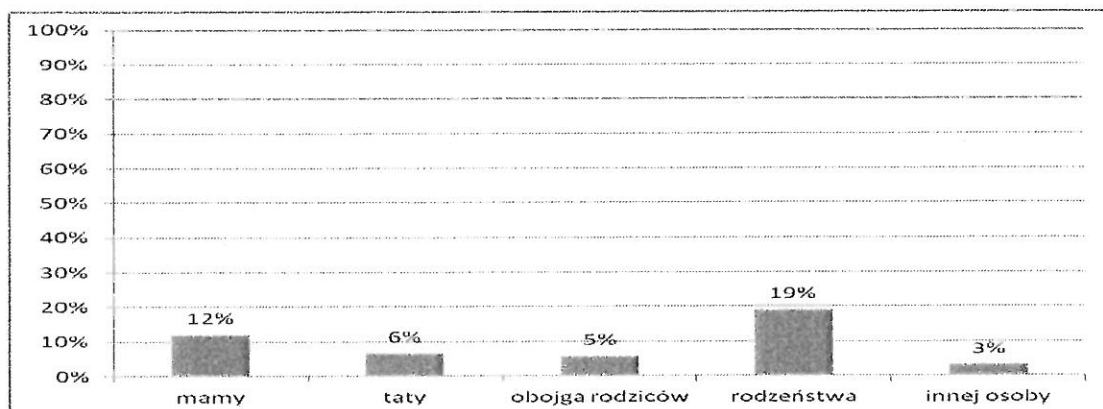

5. Gdzie w ostatnim czasie doświadczyłeś/doświadczyłaś krzywdy ?

70% uczniów nie czuje się skrzywdzonych, a 19% doświadczyło krzywdy- najczęściej w szkole, potem w domu lub innym miejscu np. na boisku, poza terenem szkoły od kogoś starszego | (2%)

6. Jeśli doświadczasz krzywdy, to ze strony:

Inna osoba , od której doświadczają krzywdę to starsi koledzy, znajomi lub ojczym (1osoba)

Tabela 1 : Przedział wiekowy:

Przedział wiekowy:	16- 20 lat	21-30 lat	31- 40 lat	41- 50 lat	Powyżej 50 lat
Liczba ankietowanych:	4	23	60	29	6

Tabela 2: Wykształcenie

Wykształcenie	Podstawowe / Niepełne	Zasadnicze zawodowe	Średnie	Wyższe
Liczba ankietowanych	8	43	43	28

Tabela 3: Sytuacja rodzinna

Sytuacja rodzinna	Kawaler/ panna	Żonaty/ Mężatka	Rozwiedziony/ Rozwiedziona	Wdowiec/ wdowa	Związek nieformalny
Liczba ankietowanych	10	104	2	2	2

W pierwszej części ankiety poproszono o odpowiedzi na zagadnienia dotyczące dzieci (osoby nie posiadające dzieci poproszono o przejście do części drugiej). Liczba porządkowa odpowiedzi w tabelkach nie jest zgodna z kolejnością odpowiedzi w ankiecie. Wszystkie tabele opracowano tak, aby zacząć od odpowiedzi wybranej przez największą liczbę ankietowanych, natomiast ostatni wiersz zawiera odpowiedź wybraną przez najmniejszą liczbę osób.

Pytanie 1: Ile czasu wolnego spędza Pan/Pani z dzieckiem/dziećmi?

Uzyskano odpowiedzi, które przedstawiają poniższe tabele:

Tabela 1 : Liczba godzin – codziennie

L.p.	Liczba osób	Liczba godzin spędzanych codziennie z dzieckiem
1.	22	4
2.	22	2
3.	13	1
4.	11	3
5.	10	6
6.	10	5
7.	5	8
8.	3	7

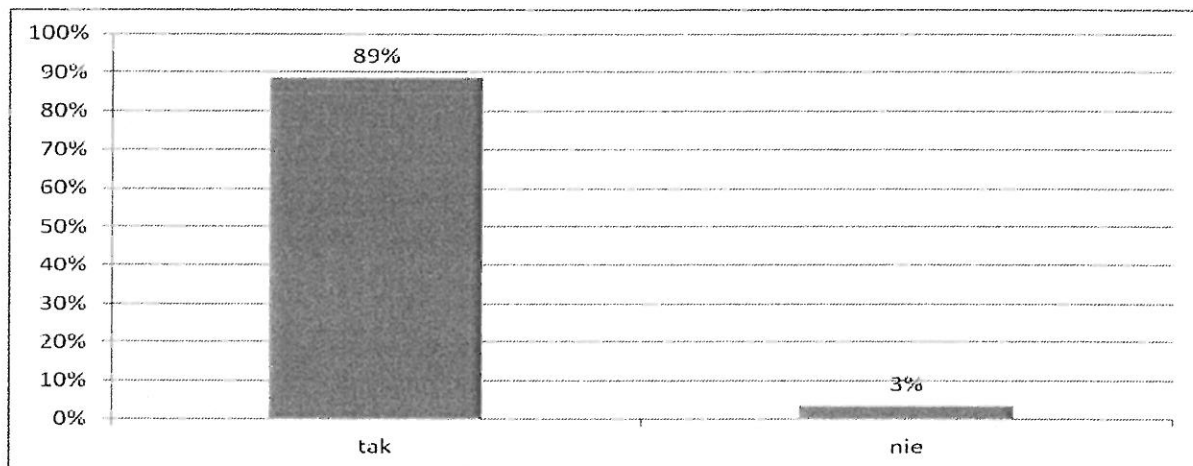
Tabela 2: Liczba godzin – weekend

L.p.	Liczba osób	Liczba godzin spędzanych z dzieckiem w weekend
1.	5	4
2.	4	24
3.	4	22
4.	4	10
5.	4	5
6.	4	8
7.	2	15
8.	2	3
9.	1	20

Podsumowanie: 16% ankietowanych spędza 4 godziny dziennie z dziećmi, tyle samo ankietowanych spędza 2 godziny dziennie z najmłodszymi. 10% badanych poświęca 1 godzinę dziennie dziecku. Niecałe 8 % deklaruje, że spędza 6 godzin z dzieckiem, kolejne tyle procent ankietowanych spędza z dziećmi 5 godzin dziennie.

Ankietowani uczniowie wiedzą gdzie udać się po pomoc gdyby czuli się skrzywdzeni. Najczęściej zwrócą się do rodziców-68% lub rodzeństwa-22% albo inni krewni: dziadkowie-5%, rodzina- 12%. W szkole zaufaniem cieszą się wychowawcy, pedagodzy lub zaufani nauczyciele.

10. Czy lubisz spędzać czas z rodzicami?

89% uczniów lubi spędzać wolny czas z rodzicami.

11. Jak spędzasz czas wolny z rodzicami?

Najczęściej rodzice z dziećmi w wolnym czasie grają w gry planszowe, wspólnie wyjeżdżają np. do rodziny- krewnych, wycieczki, spacer, na zakupy, do kina, na zajęcia sportowe (mecze, basen, wspólne uprawianie sportu, piłka, łowienie ryb, wycieczki rowerowe). Dzieci lubią wspólnie z rodzicami oglądać TV, przygotowywać wspólnie posiłki, pomoc w obowiązkach domowych, wspólne rozmowy.

12. W jakich formach zajęć pozalekcyjnych chciałbyś uczestniczyć?

Uczniowie najchętniej uczestniczą w zajęciach sportowych- (66 osób), świetlicowych-(28 osób) oraz kołach zainteresowań, spośród których najczęściej wymieniają: muzyczne, taneczne, plastyczne, teatralne, fotograficzne, sportowe (karate, wędkarstwo),chór, językowe (jęz. angielski, j. niemiecki), historyczne, przyrodnicze, matematyczne, informatyczne, motoryzacja, harcerstwo, nauka na instrumencie, różne wyjazdy- wycieczki.

III. Przemoc w opinii środowiska lokalnego

W ramach diagnozy problemu przemocy w rodzinie w Gminie Chmielno w okresie od czerwca do października 2013 roku przeprowadzono badania ankietowe wśród jej mieszkańców. Do analizy przedłożono w sumie 130 wypełnionych anonimowo ankiet, w których badani wyrazili opinie na temat zjawiska przemocy w rodzinie w Gminie Chmielno.

Krótki opis metryczki badanych:

W przeprowadzonym badaniu uczestniczyło 113 kobiet i 4 mężczyzn. Poszczególne cechy charakteryzujące grupę badanych określono w poniższych tabelach:

Podsumowanie: Ponad 40 % ankietowanych wybrało stwierdzenie, że stosowanie kar cielesnych jest absolutnie zabronione. Prawie 30 % uważa, że mały „klaps” nie zaszkodzi. Niecałe 20 % uważa, że kara cielesna wobec dziecka to już ostateczne rozwiązanie. Jedna osoba nie ma nic przeciwko stosowaniu kar cielesnych wobec najmłodszych.

Pytanie 5 : Czy zdarzyło się Panu/Pani uderzyć dziecko/ dzieci ?

Tabela 5 : Uderzenie dziecka

L.p.	Odpowiedź	Liczba ankietowanych
1.	Tak, ale sporadycznie	68
2.	Nie, nigdy	40
3.	Tak, czasami	7
4.	Tak, często	0

Podsumowanie: Ponad 50 % sporadycznie uderzyło dziecko, około 30 % nigdy tego nie uczyniło. 5% przyznało, że czasami uderzyło dziecko.

Cześć druga ankiety dotyczy opinii mieszkańców Gminy Chmielno na temat występowania przemocy domowej w ich gminie.

Liczba porządkowa odpowiedzi w tabelkach nie jest zgodna z kolejnością odpowiedzi w ankiecie. Tabele opracowano tak, aby zacząć od odpowiedzi wybranej przez największą liczbę ankietowanych, natomiast ostatni wiersz zawiera odpowiedź wybraną przez najmniejszą liczbę osób.

Pytanie 6 : Czy Pana/Pani zdaniem przemoc w rodzinie to często spotykany problem społeczny w Gminie Chmielno

L.p.	Odpowiedź	Liczba ankietowanych
1.	Nie spotykam się z tym problemem	46
2.	Nie mam zdania	36
3.	Tak, rzadko	25
4.	Tak, często	17
5.	Tak, bardzo często	8
6.	Tak, bardzo rzadko	5

Podsumowanie : 35% ankietowanych stwierdza, że nie spotyka się z problemem przemocy na terenie Gminy Chmielno. Ponad 27 % badanych nie ma zadania na ten temat. 9% uważa, że przemoc w rodzinie to rzadko spotykany problem w gminie. 3% ankietowanych zaznaczyło, że przemoc w rodzinie jest często spotykanym problemem w gminie. 6% ankietowanych uważa przemoc w rodzinie za często spotykany problem a prawie 4% za bardzo częsty.

Pytanie 7 : Czy zna Pan/Pani osobę doznającą przemocy w domu ?

Tabela 7: Osoby doznające przemocy domowej

L.p.	Odpowiedź	Liczba ankietowanych
1.	Nie, nie znam takich osób	90
2.	Tak, znam kilka takich osób	31
3.	Tak, znam wiele takich osób	7

Niecałe 4 % ankietowanych spędza z dzieckiem w weekendy 4 godziny. 3% ankietowanych poświęca dziecku w weekend kolejno 24, 22, 10, 5 i 8 godzin.

Pytanie 2 : W jaki sposób rozwiązuje Pan/Pani problemy wychowawcze ?

79 osób deklaruje, że rozmawia z dzieckiem
 40 osób twierdzi, że ich dzieci nie sprawiają większych kłopotów wychowawczych
 14 osób stosuje kary
 2 osoby wybrały odpowiedź „inne” (tłumacząc, niestosuje kar)

Podsumowanie : 60 % ankietowanych deklaruje, że rozmawia z dzieckiem, 30 %, że nie ma większych problemów wychowawczych z dzieckiem, a ponad 10% rodziców stosuje kary

Pytanie 3 : Jakie kary stosuje Pan/Pani wobec dzieci ?

Tabela 3: kary stosowane wobec dzieci

L.p.	Odpowiedź	Liczba ankietowanych
1.	Zakazuje korzystania z komputera	79
2.	Zakazuje wychodzenia z domu	29
3.	Zabieram telefon komórkowy	22
4.	Nie wytrzymuje i uderzę	3
5.	Inne (patrz poniżej tabelki)	18

Odpowiedzi „inne”:

1. „Klaps w d... nie zaszkodzi”
2. „Nie może pójść na podwórko do kolegów”
3. „Nie zaszkodzi do kąta”, „Posadzę do kąta”
4. „Karzę siedzieć w pokoju do odwołania”
5. „Musza odsiedzieć pięć minut na karnym krześle”
6. „Nie pozwalam oglądać bajek”, „Zakaz oglądania bajek”
7. „Nie stosuje kar, albo zabraniam oglądania TV”
8. „Zakaz oglądania TV, daje pracę”
9. „Obcinam kieszonkowe”
10. „Nie stosuje kar”(2 osoby), „Nie stosuję”, „Nie ma kar”
11. „Rozmawiam”(2 osoby), „Dużo tłumacze, co wolno a co nie wolno”

Podsumowanie: Ponad 60 % ankietowanych w ramach kary zakazuje dzieciom korzystania z komputera. Ponad 20% ankietowanych zakazuje wychodzenia z domu. 16 % badanych zabiera telefon komórkowy, 5 % nie wytrzymuje i uderza dziecko.

W podpunkcie „e” dającym możliwość podania innych odpowiedzi niż sugerowane, wypowiedziało się ponad 10 % badanych. Powtarzającymi się odpowiedziami były te, które wskazywały na postawienie dzieci do kąta, zakaz oglądania telewizji oraz rozmowy. Mniej niż 5 % ankietowanych stwierdziło, że nie stosuje kar.

Pytanie 4 : Co sądzi Pan/Pani na temat stosowania kar cielesnych wobec dziecka/dzieci:

Tabela 4: Kary cielesne wobec dziecka

L.p.	Odpowiedź	Liczba osób
1.	Jest to absolutnie zabronione	53
2.	Nie zaszkodzi mały klaps	38
3.	To już ostateczne rozwiązanie	24
4.	Nie mam nic przeciwko	1

Pytanie 10 : Jakie według Pana/ Pani są główne przyczyny przemocy w rodzinie?

Tabela 10: Przyczyny przemocy w rodzinie

L.p.	Odpowiedzi	Liczba ankietowanych
1	Alkohol	112
2	Zła sytuacja materialna	38
3	Zaburzenia psychiczne	30
4	Nieumiejętność porozumienia się	29
5	Przykłady agresywnych zachowań w rodzinie	28
6	Nieumiejętność rozwiązywania sytuacji konfliktowych	25
7	Narkotyki	25
8	Bezradność	21
9	Niezaradność życiowa	13
10	Potrzeba zaznaczenia dominującej pozycji w rodzinie	7
11	Stereotypy	4
12	Inne uzależnienia	1

Podsumowanie: 86% ankietowanych uznaje, że główną przyczyną przemocy w rodzinie jest alkohol, 29% uważa, że jest to zła sytuacja materialna, natomiast 23 %, że są to zaburzenia psychiczne. W opinii 22 % ankietowanych przyczyną przemocy jest nieumiejętność porozumienia się, ponad 21% ankietowanych uważa, że przyczyną występowania przemocy domowej są przykłady agresywnych zachowań w rodzinie. 19% ankietowanych wskazuje na nieumiejętność rozwiązywania sytuacji konfliktowych, tyle samo ankietowanych wskazuje na narkotyki. Zdaniem 16 % jest to bezradność, natomiast zdaniem 10 % niezaradność życiowa. Potrzebę zaznaczenia dominującej pozycji w rodzinie jako przyczynę przemocy domowej wskazało ponad 5 % ankietowanych, 3 % wybrało stereotypy, zaś niecały 1 % ankietowanych wybrał inne uzależnienia.

Pytanie 11: W jakiej instytucji Pana/Pani zdaniem osoby doznające przemocy domowej mogą szukać wsparcia?

Tabela 11: Instytucje wspierające osoby doznające przemocy

L.p.	Odpowiedź	Liczba ankietowanych
1.	Ośrodek Pomocy Społecznej	76
2.	Policja	71
3.	Centrum Interwencji Kryzysowej	48
4.	Sąd	6
5.	Ośrodek Zdrowia	6
6.	Prokuratura	4
7.	Punkt informacyjno – konsultacyjny	4
8.	Nigdzie	4

Podsumowanie: Zdaniem 58 % ankietowanych osoby doznające przemocy domowej mogą szukać wsparcia w Ośrodku pomocy Społecznej, 54% uważa., że na Policji. Centrum Interwencji Kryzysowej zostało wskazane przez 36 % ankietowanych. Ponad 4,5 % badanych wskazało na Sąd, tyle samo wskazało na Ośrodek Zdrowia. 3 % badanych uważa, że pomocy można szukać w Prokuraturze, tyle samo ankietowanych uważa, że w Punkcie Informacyjno Konsultacyjnym, a kolejne tyle badanych uważa , że nigdzie.

Podsumowanie: 69 % odpowiedziało, że nie zna osób doznających przemocy. 23 % ankieterów twierdzi, że zna kilka takich osób. Ponad 5 % zna wiele osób doświadczających przemocy.

Przykład:

31 osób ankieterów x 3 osoby doznające przemocy = 93 osoby doznające przemocy
7 osób ankieterów x 5 osób doznających przemocy = 35 osób doznających przemocy
Razem : 128

Powyższy przykład obrazuje w przybliżeniu skalę występowania przemocy domowej w Gminie Chmielno. Przeprowadzając ankiety wśród 130 osób przyjmuje się, że znają one około 128 osób dotkniętych przemocą. Należy również przyjąć, że osoby ankieterowane mogą znać te same osoby dotknięte problemem przemocy. Biorąc pod uwagę powyższe jest to jedynie wynik szacowany, mający na celu zobrazowanie sytuacji.

Pytanie 8 : Kto najczęściej Pana/Pani zdaniem jest osobą doznającą przemocy w rodzinie?

Tabela 8 : Osoby najczęściej doznające przemocy

L.p.	Odpowiedź	Liczba ankieterów
1.	Dzieci	70
2.	Kobiety	69
3.	Mężczyźni	16
4.	Osoby starsze	19
5.	Osoby niepełnosprawne	2

Podsumowanie: Z opinii 53 % ankieterów wynika, iż osobami najczęściej doznającymi przemocy w rodzinie są dzieci. Zdaniem tylko 12 % ankieterów są to kobiety. Kolejne 12 % twierdzi, że przemocy doznają mężczyźni, ponad 7 % uważa, że są to osoby starsze a 1,5 %, wskazuje na osoby niepełnosprawne.

Pytanie 9 : Kto najczęściej Pana/Pani zdaniem jest osobą stosującą przemoc w rodzinie ?

Tabela 9: Osoby stosujące przemoc

L.p.	Odpowiedź	Liczba ankieterów
1.	Mąż	68
2.	Konkubent	58
3.	Ojciec	15
4.	Konkubina	10
5.	Matka	4
6.	Osoby starsze	4
7.	Syn	3
8.	Córka	2
9.	Żona	1
10.	Nie wiem	1

Podsumowanie: Zdaniem 52 % ankieterów osobą stosującą przemoc w rodzinie jest mąż. 44% uważa, że jest to konkubent, a 11 %, że osoba stosującą przemoc jest ojciec. Ponad 7 % badanych zaznaczyło, że osoba stosująca przemoc jest konkubina, 3% wskazuje na matkę i tyle samo na osoby starsze. Zdaniem ponad 2 % ankieterów jest to syn, a na córkę jako osobę stosującą przemoc wskazuje 1,5 % ankieterów. Ponad 0,5 % ankieterów uważa, sprawczynią przemocy jest żona, tyle samo nie potrafi wskazać sprawcy.

Cześć III

Część trzecia ankiety ukazuje wśród badanych liczbę osób, które doświadczyły lub doświadczają przemocy oraz liczbę osób, które ją stosowały lub nadal stosują. Uwzględniono również formy przemocy.

Pytanie 13: Czy kiedykolwiek Pan/Pani doświadczył/a którejkolwiek formy przemocy?

Tabela 12 : Doświadczane formy przemocy

L.p.	Forma przemocy	Zdarzyło się	Zdarza się	Nie zdarzyło się
1.	Psychiczna	22	8	79
2.	Ekonomiczna	8	6	79
3.	Fizyczna	11	3	85
4.	Seksualna	3	1	91

Podsumowanie: Z danych przedstawionych w tabeli wynika, iż zdarzyło się, że 17 % ankietowanych doświadczyło przemocy psychicznej, 6% doświadczyło przemocy ekonomicznej, ponad 8 % przemocy fizycznej a ponad 2 % doświadczyło przemocy seksualnej. Kolejne wyniki wskazują na fakt, iż zdarza się, że 6% ankietowanych doświadczają przemocy psychicznej, ponad 4,5 % przemocy ekonomicznej, ponad 2 % przemocy fizycznej a 0,8 % przemocy seksualnej.

Z tabeli wynika, że 60% ankietowanych nigdy nie doświadczyło psychicznej formy przemocy, tyle samo nie doświadczyło również ekonomicznej formy przemocy, 65 % ankietowanych nie doznało przemocy fizycznej, a 70 % seksualnej.

Jak wynika z tabeli najczęściej występującą formą przemocy była i jest przemoc psychiczna, na drugim miejscu była to przemoc fizyczna a obecnie jest nią ekonomiczna. Z badań wynika, że najrzadziej doświadczaną formą przemocy jest przemoc seksualna.

Wyniki w tabeli nie są spójne ponieważ część ankietowanych nie udzieliła odpowiedzi na wszystkie pytania.

Pytanie 14 : Czy kiedykolwiek Pan/Pani zastosowała którąkolwiek formę przemocy

Tabela 13 : Stosowane formy przemocy

L.p.	Forma przemocy	Zdarzyło się	Zdarza się	Nie zdarzyło się
1.	Psychiczna	6	6	89
2.	Ekonomiczna	3	2	89
3.	Fizyczna	6	3	85
4.	Seksualna	0	1	81

Podsumowanie : Z ankiet wynika, iż zdarzyło się, że 4,6 % ankietowanych zastosowało przemoc psychiczną, tyle samo zastosowało również przemoc fizyczną, 2,3 % ankietowanych zastosowało przemoc ekonomiczną. Zdarza się, że 4,6 % badanych stosuje przemoc psychiczną, 1,5 %, ekonomiczną 2,3 % przemoc fizyczną, a 0,7 % przemoc seksualną.

Z tabeli również wynika, że 68 % ankietowanych nigdy nie zastosowało przemocy psychicznej, tyle samo badanych nie stosowało przemocy ekonomicznej, 65 % nie zastosowało przemocy fizycznej, a 62% seksualnej.

Najczęściej stosowaną formą przemocy była przemoc psychiczna na równi z przemocą fizyczną, kolejną stosowaną formą przemocy był ekonomiczna. W czasie obecnym najczęściej stosowaną formą przemocy jest przemoc psychiczna, fizyczna, na trzecim miejscu jest przemoc ekonomiczna, a na końcu seksualna.

Wyniki w tabeli nie są spójne, ponieważ część ankietowanych nie udzieliła odpowiedzi na wszystkie pytania.

Pytanie 12: W jaki sposób według Pana/Pani powinno się przeciwdziałać przemocy w naszej gminie, podaj przykłady

Na powyższe pytanie odpowiedziało 42 ankietowanych. Badani podali następujące odpowiedzi:

1. "Powinno się zgłaszać osoby stosujące agresję"
2. Powiadomic o zastosowaniu przemocy, kontrolować sytuacje rodzinne, informować organy ścigania, kurator
3. Organizować pogadanki i spotkania
4. Zaufani w OPS
5. Objąć opieką rodziny znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej, stwarzać stanowiska pracy
6. Szkoła dla rodziców (2 osoby)
7. Nie mam zdania (4 osoby)
8. Złożenie informacji w CIK w Gdańsku
9. Powinno się interweniować w takich sytuacjach przez dane urzędy
10. OPS i Policja
11. Psycholog gminny
12. Lepszy nadzór takich rodzin, rozmowy z psychologiem, udział w terapiach
13. Rozmowy z psychologiem, pomoc z zewnątrz
14. Spędzanie czasu na rozmowie z terapeutą
15. Akcje informacyjne, ulotki, plakaty, gdzie szukać wsparcia
16. Kontrola z OPS, wywiad środowiskowy (2 osoby)
17. Działania profilaktyczne
18. Pracownicy OPS powinni bardziej interweniować w takich przypadkach
19. Instytucje powinny się ogłaszać, docierać do takich rodzin
20. Nie wiem, nas to nie dotyczy
21. Pogadanki i psycholog na wywiadówkach, rozmowy w dzieci i młodzieżą na godz. wychowawczych, obserwacja dzieci i wyłapanie dzieci, wobec których stosowana jest przemoc
22. Więcej wywiadów środowiskowych niezapowiedzianych
23. Zainteresowanie w szkołach
24. Większe uświadamiania, informacje, spotkania
25. Kampania reklamowa uświadamiająca ludziom, że przemoc jest zła
24. Tłumaczyć dorosłym jak rozwiązywać problemy rozmawiając
25. Rozmowa z osobami stosującymi przemoc, terapie
26. Więcej rozmawiać na te tematy
27. Rozmowy z dziećmi w szkole z psychologiem
28. obowiązujące terapie dla rodzin , spotkania orientacyjne, poznawcze , zwłaszcza z uwagi na mężczyzn
29. W naszej gminie powinno przeciwdziałać się przemocy poprzez rozmowy na godz. wychowawczych z dziećmi na ten temat
30. Organizować spotkania całych rodzin
31. *GOPS powinien bardziej interesować się rodzinami z problemami i kontrolować , wizytować a nie siedzieć za biurkiem i liczyć , ze wszystko się zgadza w papierach.*
32. Nie wiem, nie mam zdania (4 osoby)
33. Porady psychologiczne, terapie

Podsumowanie: Najczęściej pojawiającymi się sugestiami były rozmowy z psychologami, terapie, poradnictwo oraz zwiększona kontrola w środowisku

ciągu roku procedur „NK”			
Ilość zakończonych procedur „NK”	0	8	9
Ilość spraw w których dzieci były świadkami przemocy	2	7	12
Ilość „NK” z problemem alkoholowym	3	10	17

Podsumowanie: Z tabeli wynika, iż ilość prowadzonych procedur „Niebieski Karty” wzrasta. Z informacji powziętej z GZI wynika, iż większość procedur „NK” została wszczęta na skutek podejrzania stosowania przemocy ze strony męża wobec żony. Zdarzały się również przypadki stosowania przemocy wobec rodziców (osób starszych) czy synowej. Niepokojący jest fakt wzrastającej liczby dzieci – świadków przemocy w rodzinie. Ponadto znacznie wzrasta liczba spraw, którym towarzyszy problem alkoholowy.

Sprawy przekazane do Sądu i Prokuratury

Tabela 16

L.p.	Zawiadomienie	2011	2012	2013
1.	Prokuratura	1	3	2
2.	Sąd	0	4	2

W roku 2013, pomimo zwiększonej liczby prowadzonych „NK” zmalała liczba spraw przekazanych do Sądu i Prokuratury.

Informacje powzięte z Posterunku Policji w Chmielnie

Z informacji powziętej z Posterunku Policji w Chmielnie wynika, iż w roku 2013 na terenie Gminy Chmielno przeprowadzono łącznie 48 interwencji domowych oraz w miejscu publicznym z udziałem osób nietrzeźwych.

Informacje powzięte z Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Chmielnie

W roku 2013 zdiagnozowano dwa przypadki zaniedbań wobec dzieci (w roku 2012 jeden przypadek). Sprawy nie były prowadzone na GZI, dotyczyły klientów GOPS. We wszystkich trzech przypadkach sprawy przekazano do Sądu Rodzinnego. Wszystkie inne przypadki występowania jakichkolwiek form przemocy domowej przekazano do Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego.

Informacje powzięte z Gminnej Komisji Rozwiązywania problemów Alkoholowych

Zestawienie danych przedstawia poniższa tabela

Tabela 17: Dane z GKRPA

Dane/ Rok	2011	2012	2013
Wniosek do sądu o zobowiązanie do podjecie leczenia odwykowego	2	10	5
Ilość spraw prowadzonych na GZI	2	10	5
Ilość wszczętych procedur „NK”	0	0	1

Z danych umieszczonych w tabeli wynika, iż w roku 2012 prowadzono dwukrotnie więcej spraw „dwutorowo” (GKRPA oraz GZI).

Pytanie 15: Czy kiedykolwiek zgłaszałeś/zgłaszałaś występowanie przemocy w rodzinie jakiejś instytucji ?

Tabela 14 : Zgłoszenie problemu przemocy instytucji

L.p.	Odpowiedź:	Liczba ankietowanych:
1	TAK	9
2	NIE	113

Podsumowanie: Zaledwie 7% ankietowanych kiedykolwiek zgłosiło występowanie przemocy do instytucji.

Pytanie 16: jakiej formy przemocy może oczekiwać osoba doznająca przemocy ?

W ankietach podano następujące odpowiedzi:

1. Nie mam zdania (6 osób
2. Pomoc prawna (2 osoby
3. Wsparcie psychologiczne (28 osób
4. Pomoc najbliższej osoby
5. Bezpieczne schronienie, wskazanie drogi postępowania, jak się zachować, dyskretność
6. Psychologa, opiekuna, przyjaciela, w formie długoterminowej, a nie kilku spotkań
7. Asystent rodziny, opiekun środowiskowy
8. GOPS (2 osoby
9. Wsparcie innych, rodziny (6 osób
10. Wsparcie finansowe (3 osoby)
11. Opieka medyczna
12. Mieszkanie (3 osoby
13. Bezpieczeństwa
14. Żadnej
15. Psychiczna, fizyczna. Seksualna
16. W tych czasach nie można liczyć na nikogo
17. Założenie niebieskiej karty (2 osoby
18. Objęcie opieką całą rodzinę (GOK, CIK)
19. Opieka
20. Skierować taką osobę do odpowiedniej instytucji
21. Ochrony przed kolejnym atakiem przemocy- powiadomienie organów kontroli, ścigania
22. Centrum interwencji kryzysowej w Gdańsku
24. Otuchy, wzmocnienia w wierze we własne siły
25. Zainteresowanie się sytuacją i jej realizacja

Podsumowanie : 21 % ankietowanych uważa, że osoba doznająca przemocy oczekuje wsparcia psychologa, ponad 4,5 % ankietowanych nie ma zdania na ten temat, kolejne tyle uważa, że osoba doznająca przemocy oczekuje wsparcia rodziny.

IV Przemoc w rodzinie ze źródeł zestawionych

Informacje powzięte z Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego

Informacje GZI na podstawie danych z lat 2011 – 2013 przedstawia poniższa tabela:

Tabela15: Dane powzięte z GZI

Dane / Rok	2011	2012	2013
Ilość wszczętych procedur „NK”	5	12	1
Łączna ilość prowadzonych w	5	18	24